

کانادایی ها و دوستی

■ نویسنده: جک جدواب (مدیر مسئول انجمن مطالعات کانادا)

■ برگردان: حمید ضرابی

باشد به همان نسبت تعداد دوستان تان نیز بیشتر خواهد بود.

تقریباً ۲۵ درصد کسانی که درآمد سالانه ی شان زیر ۴۰ هزار دلار می باشد، و همین طور بیش از ۳۰ درصد کسانی که درآمد شان بالای ۴۰ هزار دلار است، بیشتر از ۵ دوست نزدیک دارند.

کسانی که درآمد بیشتر دارند نه تنها این که دوستان نزدیک شان بیشتر است بلکه بیشترین تعداد سایر دوستان و آشنایان را نیز به خود اختصاص داده اند. نزدیک به ۶۹ درصد آنانی که درآمد پایین تر دارند ابراز داشته اند که تعداد سایر دوستان شان (غیر از دوستان صمیمی) به بیش از ۵ نفر می رسد. در حالیکه در ردیف افراد با درآمد بالا، ۸۶ درصد نشان می دهد که حد اقل ۵ دوست دیگر غیر از دوستان نزدیک دارند.

دوستی و سلامت

آیا دوستان نزدیک نقشی در صحت و سلامت بهتر مان دارند؟ یا اینکه ما وقتی از صحت و سلامت خوب بهره مند باشیم کوشش میکنیم دوستان بیشتری داشته باشیم؟ پاسخ به این سؤال مشکل به نظر می رسد؛ اما گزارش نشان می دهد که صحت خوب دوستان بیشتری برای ما می سازد. برطبق آمار حدود ۳۲ درصد از کسانی که از سلامت کامل برخوردار هستند بیش از ۵ دوست نزدیک دارند. در حالیکه ۲۱ درصد کسانی که از سلامت متوسط و نسبی برخوردارند، بیش از ۵ دوست نزدیک دارند؛ حتی از این دسته تقریباً ۱۱ درصد شان گفته اند که هیچ دوست نزدیک نداشته اند. نسبت نداشتن هیچ دوست نزدیک در میان کسانی که از سلامت کامل برخوردارند تنها ۴ درصد را نشان می دهد. / پایان

منبع: ریدرز دایجست

می شوند.

دوستان: کمیت و کیفیت

در مجموع، وقتی صحبت از دوستی در میان کانادائیان باشد، با آمار و ارقام بالایی رو به رو می شویم؛ اما در این میان رابطه ای بین کمیت و کیفیتی دوستان نیز مطرح می باشد. مثلاً دوستان نزدیک ما تعداد شان بسیار کمتر از سایر دوستان ماست. به طور متوسط، جوانان کانادایی از تعداد بیشتر دوستان نزدیک برخوردارند؛ چنان که گزارش نشان می دهد که حدود ۳۷ درصد جوانان بین سنین ۲۹-۱۵ بیش از ۵ دوست نزدیک دارند. بیش از ۸۵ درصد هم گزارش شده است که تعداد سایر دوستان شان (غیر از دوستان نزدیک) به بیش از ۵ نفر می رسد و نزدیک به ۱۱ درصد هم گفته اند که حد اقل تعداد آشنایان شان به ۵ نفر می رسد.

با بالا رفتن سن، از تعداد سایر آشنایان کاسته می شود و تمایل برای داشتن آشنایان تازه نیز کاهش می یابد. در بین سنین ۲۹-۱۵ سال حدود ۵۶ درصد گفته اند که آشنایان تازه پیدا کرده اند و این رقم در سنین (۶۴-۳۰) سی و پنج درصد کاهش را نشان می دهد و یک چهارم مردم از پیدا کردن آشنایان تازه در دوران بازنشستگی سخن گفته اند.

ثروت و دوستی

آیا داشتن ارتباطات گسترده و دوستان و آشنایان بیشتر، راهی است برای به دست آوردن پول و ثروت بیشتر؟ یا آنانی که ثروت بیشتر دارند از جاذبه ی دوست یابی بیشتر برخوردارند؟ هر دو احتمال می تواند درست باشد؛ براساس اداره ی احصائیه ی کانادا، هر چقدر سطح درآمد تان بیشتر

گزارشی که در زیر می خوانید، در برگیرنده ی آماری است در مورد گرایش مردم کانادا به دوستی و اهمیتی که در زندگی برای دوستی قائلند. این گزارش هم چنین اشاره دارد به این که چه عواملی در «دوستی» های مردم این دیار نقش دارد مثلاً آیا ثروت و سلامت عوامل تأثیر گذار در دوست یابی است یا خیر؟ این گزارش جالب تقدیم تان می گردد. (مترجم)

براساس یک سرشماری که در سال ۲۰۰۴ توسط مؤسسه ی «گالپ» صورت گرفته است، کانادایی ها اهمیتی فوق العاده برای «دوستی» قائلند. چنان که ۹۰ درصد افراد این سرشماری «دوستی» را منبعی برای رضایت خاطر در زندگی خصوصی دانسته اند.

به همان اندازه که ظرفیت خانواده ها در امریکای شمالی به لحاظ «کمی» رو به تنزل نهاده؛ دوستان نزدیک نیز ارزشی بیشتر یافته اند. شاید این بدین علت باشد که به لحاظ مسافت از اقارب مان بسیار دور زندگی می کنیم. هر چند تماس تلفونی به ما این احساس را می دهد که خود را کنار آنها احساس کنیم، اما دوستان (دور و بر مان) خیلی آسان تر قابل دسترسی هستند.

خوبی ها هم دوستان نزدیک شان را به عنوان خانواده ی دوم شان می دانند؛ چرا که تأثیر شان در زندگی بیشتر از پدر و مادر یا برادر و خواهر است. ما کانادایی ها بین سنین ۲۹-۱۵ به داشتن دوستان بیشتر تمایل داریم تا بستگان. البته میزان این گرایش وقتی وارد زندگی خانوادگی و التزامات کاری و شغلی می شویم کاهش می یابد. متعاقباً با فرارسیدن زمان «تقاعد» (بازنشستگی) دوباره دوستان نزدیک ما گوی سبقت را از دیگران می ربایند و به ما نزدیک تر